

Cuộc chiến Mỹ-Trung: Thế giới đang 'trước ngưỡng' Thế chiến III

Quang Dang Tran

<><><>

Gần đây, nỗi sợ hãi một cuộc thế chiến thật sự được khơi dậy lần nữa, trong bối cảnh Trung Quốc đàm phán một thỏa thuận kinh tế-quân sự “khổng lồ” với Iran; và mối quan hệ Mỹ-Trung leo thang thành cuộc chiến “ý thức hệ”, chiến tranh tiền tệ, căng thẳng Biển Đông... Phải chăng thế giới đang đứng trước ngưỡng cửa của Thế chiến thứ III?

Tổng thống Nixon đã từng nói ông sợ rằng mình đã tạo ra một ác quỷ “Frankenstein”, bằng cách mở cửa nền kinh tế thế giới cho Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ). Đáng tiếc là sự lo sợ của Nixon đã thành hiện thực...

Đã gần 4 thập niên kể từ khi Tổng thống Nixon đến Bắc Kinh vào năm 1972 và Hoa Kỳ thiết lập bang giao với Trung Quốc, mối quan hệ Mỹ-Trung hiện nay đã vào giai đoạn “đối đầu toàn diện”. Với “cú hích” dịch viêm phổi Vũ Hán và việc che giấu tình hình dịch bệnh của Bắc Kinh, đã biến chính quyền này thành “kẻ tội đồ” của toàn nhân loại.

Học thuyết Thucydides từ thời Hy Lạp cổ đại đã chỉ ra quy luật này: khi một thế lực quốc gia nổi lên muốn sắp đặt lại trật tự thế giới thì chiến tranh lớn sẽ nổ ra. Lịch sử về các cuộc thế chiến đẫm máu đã nói lên tính chính xác của điều này. Những gì ĐCSTQ đã làm trong suốt thời gian giành được chính quyền với tuyên bố “trỗi dậy hòa bình” hoàn toàn bị thúc đẩy bởi động lực của quy luật chiến tranh nói trên.

Sự chuẩn bị của Trung Quốc cho Thế chiến thứ III- Một chiến lược dài hạn cho ‘giấc mộng Trung Hoa’ ám ảnh toàn cầu

Nếu nghĩ rằng Chiến tranh trong thế kỷ 21 này sẽ giống như hai cuộc Thế chiến trước kia, thì có lẽ chúng ta đã nhầm. Chiến tranh hiện đại có thể là chiến tranh kinh tế, công nghệ, ý thức hệ, quân sự, và cả chiến tranh sinh - hóa học. Các “trụ cột” này được tích hợp lại đến mức mặc dù là các thực thể riêng biệt, chúng giao thoa và bổ sung cho nhau thường xuyên.

Trung Quốc đã sớm chuẩn bị cho cuộc chiến này với 4 giai đoạn chính: Giăng bẫy - rải độc, lôi kéo đồng minh, tạo sự hỗn loạn và cuối cùng là đánh bại.

- Giai đoạn 1 ‘giăng bẫy - rải độc’:

Đây chính là giai đoạn ĐCSTQ ẩn mình chờ thời, thu góp tài chính, tài nguyên công nghệ đồng thời “rải độc” ra khắp thế giới với các chiến thuật được che giấu bài bản, kỹ lưỡng dưới công cụ hợp tác kinh tế, phát triển công nghệ, sản xuất hàng giá rẻ...

* Trung Quốc lên kế hoạch cho ‘dã tâm cưỡng đoạt công nghệ thế giới’

Bắt đầu từ khi gia nhập WTO từ năm 2001, Trung Quốc đã lên kế hoạch cho “dã tâm cường đoạt công nghệ thế giới” của mình một cách rất bài bản, có chiến lược, chiến thuật cụ thể.

CNN cho biết Trung Quốc buộc các công ty trao các bí mật thương mại, công nghệ để đổi lấy quyền tiếp cận thị trường “mồi nhử” 1,4 tỷ dân của họ, cuối cùng các công ty Trung Quốc từng bước nắm trong tay công nghệ của các đối tác nước ngoài, nhờ các thủ đoạn kinh tế thông qua hệ thống toàn cầu hóa.

Tiếp đó, vào năm 2008, chính quyền này lại “sáng tạo” ra Kế hoạch Nghìn nhân tài (TTP), một chương trình thu hút những học giả Trung Quốc “trở về”, cũng như chiêu mộ những nhà nghiên cứu nước ngoài dưới danh nghĩa tham gia vào các dự án nghiên cứu học thuật. Thực chất, đây chính là một hoạt động đánh cắp tài sản sở hữu trí tuệ. Năm 2012, quốc gia này đã chi 1,98% tổng sản phẩm quốc nội cho kế hoạch này và khoản chi này tăng khoảng 20% mỗi năm, theo KChester LLC.

Các sinh viên và nhà khoa học Trung Quốc đã tràn ngập các trường đại học Mỹ và các tổ chức nghiên cứu để thực hiện mục tiêu ăn cắp bí mật thương mại, bí mật quân sự và tài liệu nghiên cứu của Mỹ. Điều này giúp Trung Quốc có được những công nghệ mới nhất trên thế giới mà không phải tốn nhiều phí nghiên cứu.

Từ Clearance Jobs cho biết, TTP đã thu hút hơn 70.000 chuyên gia “chia sẻ” kiến thức và chuyên môn của họ với Trung Quốc.

Ngoài ra, các “chiến binh” như Huawei, Tiktok từng bước nắm giữ thị trường công nghệ thông tin thế giới, cung cấp cho ĐCSTQ những phần mềm gián điệp hữu dụng nhất để chinh phục thế giới. Tới cuối năm 2018, Huawei có 21 trung tâm nghiên cứu và phát triển R&D trên toàn thế giới với tổng vốn đầu tư lên tới hơn 15 tỷ USD.

Ngoại trưởng Pompeo cho biết: "Cho dù là TikTok hay WeChat, còn có vô số công ty khác nữa đang báo cáo trực tiếp dữ liệu với ĐCSTQ và các cơ quan an ninh quốc gia của họ".

Ông Robert Spalding, một thiếu tướng quân đội Không quân Hoa Kỳ đã nghỉ hưu, nhận định rằng dữ liệu cũng giống như là tài nguyên chiến lược của thế kỷ 21, với một cuộc đua xảy ra giữa các công ty và chính phủ nhằm làm chủ việc thu thập và phân tích dữ liệu.

Không những thế, ngày 1/10/2016 - được mệnh danh là ngày “Mỹ ném Internet cho bày sới”, bởi vì ngay khi Barack Obama đã chuyển quyền kiểm soát Internet của Mỹ cho ICANN, Trung Quốc đã “chạm đến” được Hoa Kỳ. ICANN không chỉ đơn giản là một tập đoàn phi lợi nhuận có trụ sở tại Los Angeles (bang California), mà tập đoàn này còn có một văn phòng đặt tại Bắc Kinh, có hơn 30.000 nhân viên Trung Quốc đang làm việc trong bộ máy An ninh mạng của ĐCSTQ.

Điều “thú vị” là, đồng sở hữu ICANN gồm những “gương mặt” cộm cán như Nga, Iran, Cuba, Bắc Triều Tiên, Ả Rập Saudi, Venezuela, và đặc biệt là Trung Quốc - những quốc gia nổi tiếng bóp nghẹt quyền tự do ngôn luận của công dân nước họ.

*** ĐCSTQ phát tán ‘ý thức hệ độc hại’ thông qua kiểm soát truyền thông phương Tây và mạng lưới ‘Viện Khổng Tử’**

Từ năm 2004, ĐCSTQ cho thành lập cái gọi là “Viện Khổng Tử”, liên kết với các địa phương và các trường đại học trên toàn thế giới. Từ đó đến nay, đã có hơn 500 Học viện Khổng Tử được “tạo dựng” trong khuôn viên của các trường đại học nước ngoài, được sử dụng một cách hiệu quả để tiếp tục truyền bá quan điểm chính trị của ĐCSTQ ra xã hội phương Tây và cộng đồng người Trung Quốc ở nước ngoài.

Tiến thêm một bước, vào năm 2016, Đài Truyền hình Trung ương Trung Quốc (CCTV) đã mở chi nhánh tại London. Bắt đầu từ đây, ĐCSTQ bắt đầu “bung chân rết” của mình, tờ báo tiếng Anh của ĐCSTQ là China Daily đã ký hợp đồng với ít nhất 30 tờ báo tên tuổi của Mỹ và Anh, nổi bật trong đó là tờ New York Times, Wall Street Journal, Washington Post và UK Telegraph. ĐCSTQ đã “trả tiền” cho các bài tuyên truyền của họ xuất hiện trong hàng chục ấn phẩm quốc tế.

Nhiệm vụ này được hỗ trợ thêm bởi một nhóm gồm hơn 2 triệu tin tặc và đội quân “50 xu” hỗ trợ việc lan truyền tin tức. Họ “bắn phá” các quốc gia đối thủ bằng những thông tin sai lệch và video giả mạo.

Trang CSIC đã trích dẫn từ báo cáo của Ủy ban đánh giá kinh tế và an ninh Hoa Kỳ-Trung Quốc, cho thấy ông Tập tiếp tục xác định Trung Quốc là “nền kinh tế số hai trên thế giới”, đánh dấu một cột mốc quan trọng trong tham vọng thống trị của Đảng cầm quyền, góp phần “đại trùng tu Trung Quốc”. Ông Tập còn lập luận rằng ĐCSTQ là “hình mẫu”, là một “ngọn lửa mới” soi đường cho các nước đang phát triển khác đang tìm cách hiện đại hóa và bảo vệ chủ quyền của họ.

Hệ tư tưởng “Chủ nghĩa tư bản sẽ tiêu vong, chủ nghĩa xã hội sẽ chiến thắng” của ĐCSTQ làm giới chức Hoa Kỳ đi đến kết luận rằng chính quyền này sẽ không từ bỏ chính sách đối đầu, và đặc biệt nhắm vào Hoa Kỳ. Một sự đối lập “ý thức hệ” về căn bản giữa hai cường quốc hàng đầu thế giới đã lộ diện rõ ràng, liệu có phải đây là phần mở màn cho một cuộc thế chiến?

*** Chuẩn bị cho chiến tranh sinh-hóa học toàn cầu**

Những gì mà thế giới lo ngại cũng là điều chúng ta thường thấy trong các bộ phim viễn tưởng, giờ đã hiện diện thành sự thật: chiến tranh sinh - hoá học trong Thế chiến thứ III.

Những gì không được phép sử dụng như bom hoá học đã được sử dụng tại Serbia và hàng trăm đứa trẻ đã chết. Nhưng ít ai biết rằng trong sự hỗn loạn của Trung Đông, có sự “góp sức” của Trung Quốc. Các phần tử hồi giáo cực đoan của Trung Đông được hậu thuẫn, đào tạo, hoặc có mối liên hệ mật thiết ĐCSTQ.

Theo nguồn tin tình báo do các chính trị gia phương Tây tiết lộ rằng, hơn 80 - 90% vũ khí của các chính quyền độc tài, nhóm khủng bố Trung Đông được cung cấp bởi Trung Quốc theo các con đường tiểu ngạch. Năm 2018, Viện Royal United Services cho biết Trung Quốc là nhà cung cấp máy bay không người lái quân sự quan trọng cho các nước Trung Đông.

Luận cương “tiến tới thế giới đại đồng” của các phần tử khủng bố có lẽ cũng chính từ quá trình “rải độc” hệ tư tưởng của ĐCSTQ mà được hình thành.

Hơn nữa, Trung Quốc đã có sự chuẩn bị chu đáo về việc nghiên cứu virus làm vũ khí khủng bố sinh học. Năm 2005, sau đại dịch SARS, Viện Virus học Vũ Hán được thành lập, tạo “thể đối trọng” trong nghiên cứu vũ khí sinh học với Hoa Kỳ.

Trong bài viết “Virus Corona Vũ Hán - con quái vật làm thay đổi thế giới”, Giáo sư Joseph Tritto - bác sĩ phẫu thuật vi mô, chuyên gia về công nghệ sinh học và công nghệ nano và là chủ tịch của Học viện Khoa học và Công nghệ Y sinh Thế giới, cho biết: “Shi (người đứng đầu Viện Virus học Vũ Hán) muốn nghiên cứu một loại virus mạnh hơn để tạo ra một loại một thuốc chủng mạnh hơn: kết hợp virus dơi với virus tê-tê trong ống nghiệm, và năm 2017 đã công bố kết quả của những nghiên cứu này trong một số bài báo khoa học. Nghiên cứu của Shi thu hút sự quan tâm của ngành quân sự và y tế-sinh học Trung Quốc, liên quan đến vũ khí sinh học được sử dụng như một biện pháp phòng thủ và tấn công”.

Và giờ đây, cả thế giới đang đối mặt với cuộc chiến virus Corona Vũ Hán bắt nguồn từ Trung Quốc, chỉ có điều ít ai ngờ rằng **ĐCSTQ đã lên kế hoạch cho điều này từ lâu.**

*** Hàng giá rẻ thao túng phương Tây, và dùng ‘bẫy nợ’ cưỡng đoạt lợi ích kinh tế, khống chế các nước nghèo**

Nếu trước đây khái niệm “nghệ thuật chiến tranh” chỉ có thể được hình dung trong bối cảnh một trận chiến vũ trang, thì bây giờ Trung Quốc vươn tới mục tiêu này bằng các công cụ tài chính, từ những cách cơ bản nhất như hối lộ đến những cách tinh vi hơn như đầu tư, trợ cấp và cho vay. Tờ Eurasian Times cho rằng ĐCSTQ đã chuẩn bị cho một cuộc chiến công phu hơn, và vũ khí chính là TIỀN.

Trong hai thập kỷ qua, Trung Quốc đã trở thành nước cho vay lớn nhất trên toàn cầu, với mức cho vay vượt quá 5% GDP toàn cầu. Tổng cộng, Chính phủ Trung Quốc và các công ty của họ đã cung cấp 1,5 nghìn tỷ USD cho các khoản vay trực tiếp và tín dụng thương mại cho hơn 150 quốc gia.

Chính quyền này xuất khẩu nền kinh tế tham nhũng qua Sáng kiến Vành đai và Con đường (BRI) để giăng “bẫy nợ”, tiếp tục củng cố vị thế của mình bằng cách “rải độc” cho vay các cơ sở hạ tầng và các dự án khác cho các nước “cả tin”, nhằm chiếm đoạt đất đai, tài nguyên và khống chế các quốc gia “con nợ” tuân thủ theo “hệ ý thức của ĐCSTQ”.

Ngoại trưởng Libya Musa Kusa từng phát biểu: “Khi chúng ta trở về với thực tại, chúng ta thấy cái gì đó giống như Trung Quốc đang xâm lược lục địa châu Phi”.

Báo cáo của Viện Tài chính Quốc tế (IIF) cho biết, BRI đã “tung ra” hơn 730 tỷ USD vào các dự án đầu tư và xây dựng ở nước ngoài tại hơn 112 quốc gia. Nhiều quốc gia đã nợ Trung Quốc ít nhất 20% GDP danh nghĩa của họ (Djibouti, Tonga, Maldives, Congo, Kyrgyzstan, Campuchia, Niger, Lào, Zambia, Samoa, Vanuatu và Mông Cổ).

Bằng cách thiết lập mối quan hệ “thực dân” khắp châu Phi, châu Á, và cả “sân sau” của nước Mỹ là châu Mỹ Latinh, Trung Quốc đang ngày càng lấy nhiều nguồn tài nguyên thiên nhiên của thế giới ra khỏi thị trường toàn cầu và giữ làm của riêng. Điều này “tạo điều kiện” cho Trung Quốc mua lại các cảng, sân bay và các công ty nhà nước... của các quốc gia vỡ nợ với giá hời. Ngoài ra, Trung Quốc cũng đã có được “sự ủng hộ” vững chắc cho những phiếu bầu vào tổ chức Liên Hợp Quốc (LHQ) ở những vùng đất xa xôi này.

Do đó, đến năm 2019, các quan chức Trung Quốc đang nắm giữ hàng loạt vị trí lãnh đạo quan trọng trong các cơ quan và tổ chức của thế giới. Cụ thể là, trong số 15 cơ quan chuyên môn của LHQ thì [có đến] 4 cơ quan là thuộc sự lãnh đạo của Trung Quốc, và đây chỉ là “phần nổi của tảng băng chìm”.

Ngoài ra, chiến lược giăng bẫy của ĐCSTQ đã phát huy tác dụng khi vào thời điểm cuối năm 2019, các công ty nước ngoài không ngừng rót thêm tiền đầu tư vào Trung Quốc vì không thể bỏ qua “một thị trường trị giá 600 tỷ USD cho nền kinh tế Mỹ”.

Để rồi khi các công ty nước này từng bước nắm trong tay công nghệ của các đối tác nước ngoài, Trung Quốc có được cơ sở để xây dựng một thị trường hàng nhái giá “cực rẻ” tràn lan khắp trong nước và thế giới, làm công cụ mặc cả với các nước phương Tây khống chế nền kinh tế toàn cầu.

Có thể nói, trong giai đoạn 1 này, Trung Quốc đã hoàn thành kế hoạch “giăng bẫy và rải độc” theo một cách rất bài bản, chiến thuật được toan tính lâu dài, sâu rộng trên phạm vi toàn thế giới.

- Giai đoạn 2: Lôi kéo đồng minh và thực hiện giấc mơ ‘bá chủ thế giới’

Cuộc giao tranh giữa Ấn Độ và Trung Quốc ở vùng biên giới 2 nước dưới chân dãy Himalaya có thể chỉ là chiến tranh vùng, chưa loang ra thế chiến. Nhưng đó là một trong những dấu hiệu ban đầu cho thấy mưu đồ bá quyền của ĐCSTQ.

Năm 2018, sau khi Washington rút khỏi thỏa thuận hạt nhân năm 2015 (ký bởi chính của cựu TT Obama), Teheran đã bị ảnh hưởng nặng nề bởi lệnh trừng phạt của Mỹ, bao gồm phần lớn thương mại nước ngoài. Trong khi cựu nhà ngoại giao Iran Fereydoun Majlesi cho biết rằng “mọi con đường đều đóng lại với Iran”, Trung Quốc nghiêm nhiên trở thành đồng minh duy nhất với một thỏa thuận gần đây giữa hai bên trị giá lên đến 400 tỷ USD.

Theo tờ Express cho biết, nhiều nguồn tin nội bộ tiết lộ rằng Bắc Kinh và Tehran sẽ thỏa thuận hợp tác quân sự, bao gồm phát triển vũ khí, kết hợp đào tạo và chia sẻ thông tin tình báo để chống khủng bố và buôn bán ma túy và con người. Đây được xem là bước “lôi kéo đồng minh” vô cùng thiết yếu của ĐCSTQ.

Ali Gholizadeh, một nhà nghiên cứu người Iran tại Đại học Khoa học và Công nghệ Trung Quốc tại Bắc Kinh, cho biết: “Cả Iran và Trung Quốc đều coi thỏa thuận này là một quan hệ đối tác chiến lược, không chỉ mở rộng lợi ích kinh tế của họ mà còn nhằm đối đầu với Hoa Kỳ”.

Liệu còn những ai là “đồng minh” của Trung Quốc, nếu thế chiến nổ ra? Một vài năm trước, nhiều người nghĩ rằng đây có thể là câu hỏi cho những năm về sau của thập kỷ. Nhưng đây rõ ràng là câu hỏi của hiện tại.

BRI là một chiến lược phát triển toàn cầu được Trung Quốc thông qua vào năm 2013, dự kiến phát triển cơ sở hạ tầng và đầu tư vào ít nhất 70 quốc gia và tổ chức quốc tế ở châu Á, châu Âu. Một số nhà quan sát coi đó là sự thống trị của Trung Quốc trong các vấn đề toàn cầu bằng cách khai thác mạng lưới thương mại của các nước này.

Mahbubani - nhà ngoại giao hàng đầu của Singapore tại Liên Hợp Quốc, cho rằng các nước châu Á coi Trung Quốc là một “thực thể ngay trước cửa nhà” và rằng việc đối đầu với Trung Quốc đặt họ vào “sự tự sát” về kinh tế, họ trở thành “đồng minh bất đắc dĩ” của Trung Quốc.

Hiện tại, Trung Quốc đã ký các thỏa thuận hợp tác liên quan đến BRI với 138 quốc gia và 30 tổ chức quốc tế. Mục đích xa hơn thế nữa, chính quyền này nhận thức rõ ràng về lâu dài, rằng cần phải “đóng quân” càng nhiều công dân của mình càng tốt tại các lãnh thổ khác nhau.

Nghị sĩ Ai Cập Mustafa al-Gindi đã nói rằng: “Dù họ nói gì đi nữa, có một sự thật là người Trung Quốc đến châu Phi không chỉ với các kỹ sư và nhà khoa học. Họ đang đến với cả các nông dân. Đó là chủ nghĩa thực dân mới. Không đạo đức, không giá trị”.

Tương tự như vậy, khi Namibia bị phá sản với hàng tỷ USD nợ vay của Trung Quốc, Bắc Kinh đã đòi nợ bằng cách thương lượng cho hàng ngàn gia đình Trung Quốc tới Namibia.

Đây là tình huống bị “thuộc địa hóa” đáng tiếc nhất của mảnh đất Sudan mà các tác giả cuốn sách “China Safari” viết: “Nơi đây người Trung Quốc khoan dầu và bơm nó vào các đường ống của Trung Quốc, được bảo vệ bởi vệ sĩ Trung Quốc, đưa tới một bến cảng cũng được xây dựng bởi người Trung Quốc, nơi mà dầu sẽ được bơm lên những tàu chở dầu Trung Quốc để chở về Trung Quốc. Những người lao động Trung Quốc xây dựng đường xá, cầu cống và một đập nước khổng lồ, giải tỏa các mảnh đất nhỏ của hàng chục ngàn tiểu nông địa phương; người Trung Quốc trồng trọt lương thực Trung Quốc để cho người Trung Quốc chỉ ăn rau củ của Trung Quốc với ngũ cốc nhập khẩu cũng từ Trung Quốc; người Trung Quốc vũ trang cho một chính phủ phạm tội ác chống lại loài người; và người Trung Quốc bảo vệ chính phủ đó và bênh vực nó trong Hội đồng Bảo an Liên Hợp Quốc”.

Trong một thập kỷ qua, 750 ngàn người Trung Quốc đã định cư tại châu Phi. Các chuyên gia cho rằng Trung Quốc dự tính sẽ gửi 300 triệu người tới châu Phi trong giai đoạn tiếp theo của chủ nghĩa bành trướng. Như vậy, càng có nhiều người Trung Quốc ở một vùng lãnh thổ cụ thể, thì cơ quan mật vụ Trung Quốc càng có quyền tự do hành động ở đó. Những quốc gia này bất đắc dĩ trở thành đồng minh của Trung Quốc.

Một nhóm “đồng minh” khác của Trung Quốc có thể kể đến là Mỹ Latinh, khu vực “sân sau của Mỹ” này đã nhanh chóng trở thành “sân trước” của Trung Quốc. Theo The Guardian, từ năm 2018, dự án BRI của Trung Quốc đã “nuốt trọn” 14 trong số 20 quốc gia thuộc khu vực này.

Chile - nền kinh tế thị trường tự do nhất trên lục địa, coi Trung Quốc là đối tác thương mại chính của mình cả về nhập khẩu và xuất khẩu; 1/3 số nợ của Ecuador trị giá 18,4 đô la bn (15 tỷ bảng) - đang nợ các ngân hàng chính sách của Trung Quốc; Mexico, Venezuela và Bolivia cũng có liên kết thương mại mạnh mẽ với Trung Quốc.

Từ năm 2017, Panama, Cộng hòa Dominica và El Salvador “ngoan ngoãn” nghe theo Trung Quốc để đổi lấy sự đảm bảo tài chính và đầu tư cơ sở hạ tầng.

- Giai đoạn 3: tạo sự hỗn loạn nhằm thực hiện mưu đồ “Thế chiến” - sắp đặt lại trật tự thế giới

Các "độc dược" của giai đoạn 1 và "mưu đồ" ở giai đoạn 2 bắt đầu phát huy tác dụng trong giai đoạn 3 này, giai đoạn mà ĐCSTQ tạo ra sự hỗn loạn.

Vào năm 2016, Chủ tịch ĐCSTQ Tập Cận Bình đã chỉ ra Trung Quốc sẵn sàng chuyển sang giai đoạn mới khi tuyên bố rằng: “Trung Quốc đã trở thành một nhân tố quan trọng trong việc thay đổi nền chính trị và kinh tế thế giới. Chúng ta cần nỗ lực hơn nữa để biến sức mạnh tiềm tàng của mình thành một thể chế quốc tế”.

Liệu có phải chính quyền này đang toan tính thực hiện nguyên tắc: Trao đổi vai trò của “Chủ - Khách” với Hoa Kỳ?

Tuy nhiên, vào tháng 9/2019, chính quyền Trump đã bắt đầu cuộc chiến thuế quan Mỹ-Trung, tăng thuế lên những hàng nhập khẩu của Trung Quốc từ mức 10% lên tới 25%, 50%. Như vậy, chỉ tới tháng 12/2019, gần như toàn bộ 6.000 mặt hàng xuất khẩu trị giá 540 tỷ USD của Trung Quốc sang Hoa Kỳ phải chịu thuế.

Kể từ khi Hoa Kỳ tuyên bố thương chiến, chính sách cho giai đoạn 3 này đã thay đổi, các nhân tố như phần tử khủng bố Trung Đông, Antifa, vũ khí virus, hóa học... được ĐCSTQ đồng loạt kích hoạt khi chính quyền này nhận thấy rằng không thể che giấu dã tâm của mình và không thay đổi được cục diện địa chính trị toàn cầu.

Có lẽ Trung Quốc vẫn đang “ẩn mình” để củng cố nền tảng vững chắc, nhưng đòn thương chiến của ông Trump đã khiến ĐCSTQ “hiện nguyên hình”, thế cuộc hiện tại buộc ĐCSTQ phải “lộ mình” sớm hơn.

Do đó, chính quyền này tung ra “chiêu” hiểm độc hơn: phát tán virus Corona Vũ Hán “có tính toán”.

Theo Blackwill & Tellis (2015): “Trong nhiều thập kỷ, tốc độ tăng trưởng cao GDP chính là căn cứ tồn tại hợp pháp của chính quyền Trung Quốc. Nhưng bây giờ là thời điểm mà Trung Quốc không còn năng lực duy trì ‘căn cứ tồn tại hợp pháp của mình’. Vì thế, nếu có thể khiến cả thế giới lao dốc vì virus Corona Vũ Hán và nhân cơ hội đó trực lợi, thì Trung Quốc có cơ hội thắng lớn trong trò chơi sinh - tử này.

Để biến đổi gen, trong tự nhiên sinh vật cần đến thời gian hàng ngàn năm. Nhưng hiện nay virus Corona Vũ Hán có rất nhiều chủng biến đổi gen và biến đổi gen nhanh một cách khó hiểu. Vấn đề là, nguồn gốc của tai họa đến từ Trung Quốc, và sự hỗn loạn cũng từ đó mà ra.

Về truyền thông, từ “bàn đạp” là vào năm 2009 Trung Quốc tuyên bố chi 6,6 tỷ USD để tăng cường sự hiện diện truyền thông trên toàn cầu. Đến năm 2020, sau khi “tung” virus Corona Vũ Hán ra khắp thế giới, ĐCSTQ đã bắt đầu chiến dịch “bóp méo sự thật”, tuyên truyền rằng đó là virus... Mỹ. Những bài báo bôi nhọ Tổng thống Trump cũng từ đó mà ra, đơn giản vì ông Trump là vị tổng thống Mỹ duy nhất dám mạnh mẽ đối đầu và trừng phạt ĐCSTQ.

Ngoài ra, ngay khi tổ chức khủng bố Antifa gây bạo loạn ngay trong lòng nước Mỹ, cơ quan ngôn luận của ĐCSTQ thừa cơ “dồn hết mã lực” để kích động ngôn luận chống Mỹ. Tổng chưởng lý Hoa Kỳ William Barr cho biết: “Một số cuộc biểu tình bị tổ chức cánh tả cực đoan kiểm soát, họ có mục đích khác”.

Chín mươi năm về trước, Liên Xô cũ đã tạo ra khái niệm “chống phát xít” với mục đích tuyên truyền. Đảng Cộng sản Liên Xô khi ấy cần triển khai một thông điệp nhằm xoa dịu các nền dân chủ phương Tây “ngây thơ dễ tin”, và cũng nhằm “đánh lạc hướng” để họ không coi chủ nghĩa Bôn-sê-vích là một mối đe dọa.

Thực tế, những cuộc bạo loạn của nhóm Antifa, Black Lives Matter... chính là một phần trong kế hoạch kháng Mỹ, chống Trump, và là nỗ lực trong chuỗi mục tiêu cuối cùng của những kẻ theo chủ nghĩa Marxist mới sùng bái Satan: Phá hủy Đức tin Kitô giáo ở Mỹ.

Do đó, không có gì ngạc nhiên khi suy ra rằng Antifa là một tổ chức “thân ĐCSTQ”. Nhiều nghi vấn được đặt ra rằng: “Antifa” hợp tác với các chỉ thị của ĐCSTQ, mượn đề tài người Mỹ gốc Phi bị cảnh sát giết làm cớ để tạo ra hỗn loạn.

Quan trọng hơn cả, virus Corona vẫn đang “tung hoành” khắp thế giới, nhiều quốc gia vẫn đang trong trạng thái phong tỏa đất nước, nền kinh tế thế giới đã bị “chà đạp” một cách thảm hại và hàng triệu sinh mệnh đã bị “tước đoạt” bởi virus này.

Tờ zeenews nhận định rằng, thế giới hầu như không nhận thức được thực tế rằng Thế chiến thứ III đã bắt đầu, kể từ khi Trung Quốc “phát tán” virus Corona Vũ Hán ra toàn thế giới. Trong khi nền kinh tế thế giới “quỳ gối” trước sự bùng nổ của dịch bệnh, Trung Quốc gần như đã phát động Thế chiến thông qua sức mạnh tài chính của mình nhằm cố gắng lật đổ các cường quốc toàn cầu như Hoa Kỳ và các nước châu Âu khác.

Trong khi các quốc gia đang tìm cách “tự vực dậy”, Trung Quốc bắt đầu chiến dịch bành trướng ở Biển Đông. Theo The Times of India, ước tính thương mại toàn cầu đi qua Biển Đông hàng năm trị giá lên đến 3,37 nghìn tỷ USD, chiếm 1/3 thương mại hàng hải toàn cầu; 80% lượng nhập khẩu năng lượng của Trung Quốc và 39,5% tổng lượng thương mại của Trung Quốc đi qua Biển Đông.

Vì điều này mà Trung Quốc đã không ngại ngần “xô xát” với các quốc gia như Indonesia, Malaysia, Philippines, Nhật Bản và Việt Nam, hòng “chiếm đoạt” khu vực Biển Đông.

Và khi mà thế giới quá thực đã rơi vào trạng thái hỗn loạn cực độ. Đây cũng là lúc Trung Quốc tung ra “ngón đòn” cuối cùng...

- Giai đoạn cuối: đánh bại - hay sẽ là sự thất bại, sụp đổ thảm hại?

Nếu chỉ có Trung Quốc và Mỹ thì ko thể gọi là thế chiến. Nhưng chính quyền Trump đã xây dựng, liên kết được lượng đồng minh hùng hậu trong khi “phe Tập Cận Bình” có

nhiều phần tử cực đoan ở Trung Đông, nhiều “đồng minh” là các quốc gia mắc nợ ở Châu Phi, có Antifa ở trong lòng nước Mỹ, có ít nhất 5 tổ chức chuyên môn quan trọng nhất trong lòng Liên Hợp Quốc, có mạng lưới truyền thông phủ 99% nước Mỹ và toàn cầu...

Với sức mạnh mang tính toàn cầu của Mỹ và Trung Quốc, có vẻ như thế giới chúng ta đang nằm trong (chứ không phải trên ngưỡng cửa) của Thế chiến thứ III. Điều khủng khiếp là thế giới không phải chỉ đối mặt với các hệ lụy của cuộc chiến thương mại, tiền tệ, mà đó còn có thể là cuộc chiến “sinh tử” sinh - hoá học, nơi mạng người sẽ thành như cỏ rác...

Cuốn “Nhật hoàng Hirohito và công cuộc kiến thiết nước Nhật hiện đại” mô tả quan điểm phổ biến của Nhật thời đó không khác gì của ĐCSTQ hiện nay, đó là cho rằng luật pháp quốc tế chỉ là những sản phẩm của phương Tây phục vụ cho lợi ích của phương Tây. Hitler, Stalin cũng đã từng phổ biến những quan điểm như vậy. Tất cả họ đều cho rằng phải lật đổ trật tự cũ và thiết lập nên một trật tự thế giới mới “đạo đức hơn, cao cả hơn”.

Nhật hoàng được giới quân phiệt dựng nên như một biểu tượng đạo đức sáng ngời để ban phát sự nhân từ của mình cho mọi dân tộc trong “Đại đông Á”. Chính quyền Nhật thời Hirohito trước Thế chiến II chưa bao giờ thiếu những lời lẽ chân thành, cả lúc chuẩn bị gây chiến lẫn lúc đã tàn sát hàng loạt người vô tội.

Nếu các lực lượng và xu hướng dân chủ không đảo ngược được tình thế này thì việc ĐCSTQ đưa cả dân tộc Trung Hoa vào chiến tranh là điều không thể tránh khỏi, bất chấp những tuyên bố vì hòa bình rất “chân thành” của chính quyền này hiện nay. Sự trỗi dậy hung hăng của ĐCSTQ là một dấu hiệu rõ ràng nhất cho thấy điều này và chứng minh nguy cơ bùng nổ của Thế chiến thứ III.

Thế nhưng, liệu mưu đồ của chính quyền tà ác này có thành công không, và “gã khổng lồ” Hoa Kỳ cùng “Liên minh thế giới” sẽ làm gì để đưa ĐCSTQ vào thế “thập diện mai phục”, vẫn sẽ là một bài toán đầy thú vị và nan giải !!!

<><><>

Quang Dang Tran

- Nguồn tư liệu tổng hợp từ :

* ntdvn.com

* vision times

* the Epoch Times

(... và các nguồn khác)

Quang Dang Tran